

[Handelsministeren.]

erhvervslivet. Man nævnte omkostningsniveauet, man nævnte renten. Det er vel de tre hovedpunkter i en eventuel tvivl angående jordbunden for det træ, som vi ønsker plantet. Jeg tror, at vor indgang i Europa — hvis vi kan komme med sammen med England og de skandinaviske lande — på en række områder vil gøde jorden. Jeg tror bl. a., at vort kapitalproblem — der for mig står som noget af det væsentligste for vor fortsatte trivsel; jeg synes, det er meget, meget kedeligt, at vi har så højt et renteniveau, og at vi har så vanskelige finansieringsvilkår — hører til de ting, som ved vor indgang i Europa vil kunne finde en mere tilfredsstillende løsning end den, vi har været i stand til at finde i de allerseneste år.

Ja, dermed afslutter jeg mine bemærkninger. Blot én bemærkning til — og her vil jeg bryde anonymiteten i mine kommentarer — nemlig til hr. Hilmar Baunsgaard. Han nævnte spørgsmålet om isoleret dansk medlemskab og den tale, der har været herom i løbet af det sidste års tid i det tilfælde, at UK ikke kommer med. Jeg vil gerne sige, at jeg tror, det vil være overordentlig uheldigt, hvis vi fra dansk side i de kommende måneder spekulerer på offentlig vis om de alternativer, der måtte byde sig til, såfremt det, som vi fra regeringens side anser for at være den rigtige løsning, nemlig Englands indgang i fællesmarkedet, ikke kan lade sig realisere. Jeg tror, at vi indtil videre skal tie, medens retten sidder, at vi skal holde vore optioner åbne og håbe på, at hvad England her har indskibet sig i på så realistisk vis, som tilfældet er, også vil lykkes.

Stats- og udenrigsministeren (J. O. Krag): Markedsministeren har så udførligt besvaret de allerfleste af de spørgsmål, der er rejst her under debatten, at det kun er nogle ganske enkelte ting, jeg behøver at tage op. Jeg vil for det første gerne udtrykke min glæde over, at de indlæg, vi hørte i debatten, må tyde i retning af, at der vil være et betydeligt flertal her i folketinget, som tilslutter sig, at Danmark søger forhandlinger om optagelse i fællesmarkedet sammen med England. Det er blevet meget stærkt understreget — det blev det også af handels- og markedsministeren — at det er vigtigt, at

der findes en tilfredsstillende løsning af det nordiske problem, sådan at det økonomiske samarbejde, der under EFTA er skabt mellem de nordiske lande, kan bevares. Jeg vil på samme måde, som handels- og markedsministeren har gjort det, bekræfte, at regeringen deler dette synspunkt, og at regeringen vil sætte styrke ind på at sikre det nordiske samarbejde og hindre, at en udvikling overhovedet kan tænkes, hvor de toldgrænser, som nu er fjernet mellem de nordiske lande, kunne tænkes at vende tilbage på ny.

Her vil naturligvis Finland være et problem for sig. Jeg vil sige det samme om Finland, som jeg i går sagde ved en pressekonference i statsministeriet i Oslo, at det må være en fælles europæisk interesse at skabe en løsning også for Finland; jeg siger med vilje en fælles europæisk interesse og ikke bare en fælles vesteuropæisk interesse.

Det, vi står over for i dag, er en principbeslutning. En lang række problemer skal først løses efterhånden; det gælder jordlove, som jeg om lidt skal sige en lille smule om; det gælder hele vor økonomiske politik i den forbindelse; den må have, og den har naturligvis, en forbindelse med forhandlinger om et så betydningsfuldt skridt som det at blive medlem af fællesmarkedet.

Om dette vil jeg sige, at regeringen selvfølgelig vil forhandle om alle disse ting med samtlige folketingets partier. Regeringen har ikke bundet sig til kun at forhandle denne økonomiske lovgivning med et enkelt parti. Vi har tværtimod sagt igen og igen og stadig gentaget, at regeringen agter at forhandle denne lovgivning med samtlige folketingets partier; det vil blive en åben og en fri forhandling.

Jeg nævnte den almindelige økonomiske politik, og jeg forstår da godt, at flere ordførere understregede betydningen af, at der føres en økonomisk politik, der hjælper erhvervslivet i dette land til at stå så godt rustet som muligt både i forhandlingsperioden og i den periode, der følger, når vi er blevet medlem. Regeringen er enig i, at der må føres en sådan politik, og det er for os ikke noget nyt. Vi har, som handelsministeren også antydede det, gennem en lang årrække ført en økonomisk politik og en erhvervspolitik, som i høj grad har været præget af denne målsætning.